

משנה – כתובות

פרק א - משנה ד

בְּתוּלָה אֶלְמָנָה, גְּרוּשָׁה, וְחַלּוּצָה, מִן הַנְּשׂוּאִין {יא}, כְּתֻבָּתָהּ מָנָה, וְאִין לָהֶן טַעֲנַת בְּתוּלִים. הַגִּיזָרְת, וְהַשְּׁבוּיָה, וְהַשְּׁפָחָה, שְׁנִפְדּוֹ, וְשִׁנְתֵּגְרֹו, וְשִׁנְשִׁתְּחָרְרוֹ, יִתְרוֹת עַל בָּנוֹת שְׁלֹשׁ שָׁנִים יוֹם אֶחָד, כְּתֻבָּתָן מָנָה, וְאִין לָהֶן טַעֲנַת בְּתוּלִין {יב}:

פרק א - משנה ה

הָאוֹכֵל {יג} אֶצֶל חֲמִיו בִּיהוּדָה שְׁלֹא בְּעֵדִים, אֵינוֹ יָכוֹל לְטַעֵן טַעֲנַת בְּתוּלִים, מִפְּנֵי שְׁמֵתִיחַד עִמָּה. אַחַת אֶלְמָנַת יִשְׂרָאֵל וְאַחַת אֶלְמָנַת כְּהֵן {יד}, כְּתֻבָּתָן מָנָה. בֵּית דִּין שֶׁל כְּהֵנִים הֵיוּ גוֹבִין לְבְּתוּלָה {טו} אַרְבַּע מְאוֹת זוּז, וְלֹא מֵחוּ {טז} בְּיָדָם חֲכָמִים:

פרק א - משנה ו

הַנּוֹשֵׂא אֶת הָאִשָּׁה וְלֹא מֵצָא לָהּ בְּתוּלִים, הִיא אוֹמֶרֶת, מִשְׁאֲרֹסְתֵנִי נְאֻנְסְתִי, וְנִסְתַּחֲפָה שְׂדָךְ. וְהִלָּה אוֹמֵר, לֹא כִי {יז}, אֶלָּא עַד שֶׁלֹּא אֲרִסְתִּיךְ, וְהִיָּה מְקַחִי מְקַח טְעוּת. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמְרִים, נְאֻמָּנַת {יט}. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, לֹא מִפִּיָּה אָנוּ חִיִּין {כג}, אֶלָּא הָרִי זֹו בְּחֻזְקַת בְּעוּלָה עַד שֶׁלֹּא תִתְאַרְס, וְהִטְעִיתוּ, עַד שֶׁתִּבְיֵא רְאִיָּה לְדַבְּרִיהָ: